

Ս. ՄԵՍՐՈՒՄ

1500 և 400 ամեակներու նուրբն

Քեզ թիւր-թիւր փափոք, թեզ սփսաննա՛
 Ոսկեգարու յուսաշողչո՛ղ, պերճածղո՛ղ կարայրս թլւն...
 Վեղորու որ վաղդապետի երազներբզ որբէլէն,
 Խաւալի համբոյրին տակ հոգիդ սնուչ, գորգորբա,
 Ար ժր հրպարտ, օ՛ր մը փառքի, արեւի,
 Բրեւտի բոյրն երկնցա՛ր...
 Ուրախութիւն անկշտելի սնմո՛ւն թլւն անխաղափա
 Որ կը քայէր էութեանդ մէջ սրբամուշ,
 Անուրջներու տաք հեքով մը խընկաւէտ...
 Ու դարերո՛ւ, դարերո՛ւ բարձունքներէն ահա ու,
 Ենթատակը ինձ կը հասնի գերթ առաջին սէրն անալա՛ւ...
 Հայր այսոր ազգերու պատմութեան մէջ յարձուն,
 Վե՛ն անուշիդ պատկաստ,
 Վե՛ն անուշիդ միշտ ի յուշ,
 Իր մեծապանծ արշա՛ն է որ կը տանի,
 Փափք անուշիդ լուսատառ,
 Իր մեծապանծ արշա՛ն է որ կը տանի...
 Արց, թերթողի սենեկիս մէջ լրսանիստ,
 Կը փորձութիւն երբ ներբողել թեզ (ընդունէ՛)
 — Դու որ եղար համակ ազոթք ու ներբողա՛նք պելագոյ՛ —
 Մտքերը իսկի՛ս հաւանէն կանգ,
 Յիս Ռուսան ա՛լ կը լրանէ,
 Մինչ գործի սրբազան ակունքներէ անմատթ,
 Ակունքներէ հետաւոր,
 Համբոյր մը քաղցր ու ջերմի,
 Ե՛րբէ սիրտս սեղեղէն...
 Քեզ հոգիս կը կապէ,
 Աւ ես ի թեզ կը իսայտառ...
 Հոգիս թեզի ու իտի կ'ելլայ ՄԷ՛ճ Հոգի...

Ս. ՆՐԵՆԵԱՆ